

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2022 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Rafał Doros

Protokolant: Martyna Paciej

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Krzysztofa Błacha

po rozpoznaniu w sprawie T. W. (W.)

skazanego za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i inne

zażalenia złożonego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 29 grudnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt V Kow 2691/21

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wywiedzione przez skazanego zażalenie jest niezasadne.

Sąd Okręgowy w Rybniku doszedł do słusznego wniosku, że obecnie skazany T. W. nie spełnił jeszcze warunków niezbędnych do udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Stosownie do treści art. 77 § 1 k.k. skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego i przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Zaakcentowania wymaga niekwestionowane w judykaturze stanowisko, iż przedstawiona wyżej instytucja ma charakter wyjątkowy i jest odstępstwem od zasady odbywania kary w całości tak jak została orzeczona w wyroku skazującym. Z tych też względów aby uzyskać przedterminowe warunkowe zwolnienie, w odniesieniu do skazanego musi zachodzić jednoznacznie pozytywna prognoza kryminologiczno-społeczna, a jego zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej powinno wyróżniać się i być ponadprzeciętne.

Skazany dostosował się do warunków izolacji więziennej i nie sprawia problemów natury wychowawczej, a jego zachowanie oceniane jest pozytywnie. Odbywa jednak karę w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany jego zmianą.

Skazany jest osobą niepoprawną, nie po raz pierwszy karaną, powracającą do popełniania przestępstw i jak dotychczas nie potrafił wyciągnąć żadnych wniosków ze swego postępowania. Jego właściwości i warunki osobiste, ocenione przez pryzmat popełnionych czynów, wskazują na demoralizację i brak poszanowania dla ogólnie przyjętych wartości.

Należało mieć na uwadze wynikające z opinii administracji zakładu karnego: negatywną prognozę penitencjarną oraz negatywną prognozę kryminologiczno – społeczną skazanego.

Lektura uzasadnienia zaskarżonego postanowienia prowadzi do wniosku, iż Sąd a quo miał w polu widzenia okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść skazanego. Zważywszy, jednak że okoliczności negatywne przeważają nad tymi pozytywnymi stanowisko sądu a quo należało uznać za prawidłowe.

Naprowadzone wyżej okoliczności wskazują, że skazany w chwili obecnej nie daje rękojmi przestrzegania porządku prawnego. W tej sytuacji, proces resocjalizacji skazanego winien być kontynuowany w warunkach zakładu karnego.

Z uwagi na fakt, że skazany przebywa w zakładzie karnym, Sąd uznał, iż uiszczenie przez niego wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym byłoby zbyt uciążliwe, a wręcz niemożliwe. Dlatego też zwolniono skazanego w całości od ich zapłaty, określając jednocześnie, że ponosi je Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. O treści postanowienia poinformować skazanego z pouczeniem o prawomocności,
2. Akta sprawy zwrócić.

Katowice, dnia 8 lutego 2022 roku.